

over udviklingen i forbruget af humanmedicin i Danmark fordelt på producenter. Forbruget er opgjort i forbrugerpriser inkl.

moms. Nedenstående oversigt er hentet fra den nævnte publikation.

Humanmedicin

	1971	1975	1980	1982
Udenlandske fabrikker	38,2 pct.	42,0 pct.	48,7 pct.	49,4 pct.
Danske fabrikker	31,0 pct.	30,7 pct.	26,7 pct.	25,5 pct.
Private apoteker	22,9 pct.	20,7 pct.	18,0 pct.	18,7 pct.
Sygehusapoteker ¹⁾	5,6 pct.	5,0 pct.	5,3 pct.	5,0 pct.
Statsinstitutioner ²⁾	2,3 pct.	1,6 pct.	1,3 pct.	1,4 pct.
Samlet forbrug i mill. kr.	925	1.592	2.859	3.776

¹⁾ Sygehusapotekernes produktion af lægemidler udgør ca. 35 pct. af deres samlede omsætning. 1982 er et skøn.

²⁾ Statsinstitutionernes produktion omfatter sera og radioaktive lægemidler (Isotopapotek og statens seruminstitut). 1982 er et skøn.

Af oversigten fremgår det, at *såvel* apoteksproduktionen *som* den danske medicinindustriproduktion, målt i kroner, har haft en vigende andel på det danske marked, og at der er sket en stigning i forbruget af udenlandsk producerede lægemidler. Dette er en konsekvens af den stigende internationalisering og specialisering, der finder sted på lægemiddelområdet, samt den omstændighed, at helt nye lægemidler ofte kommer fra udlandet.

Udviklingen i apoteksproduktionens andel af lægemiddelforbruget i Danmark og spørgsmålet om dennes indflydelse på den danske medicinindustri afsætning på hjemmemarkedet skal næppe alene ses på baggrund af selve den centrale fremstilling af apotekspræparater. Af betydning er også det prisfastsættelsessystem, der er gældende i dag, og den markedsføring, der har fundet sted fra DAK-laboratoriet af de enkelte apoteksfremstillede præparater.

Indenrigsministeriet og sundhedsstyrelsen er ikke i besiddelse af materiale, der kan belyse, om den faldende markedsandel på det danske marked har haft betydning for den danske medicinindustri eksportmuligheder.

En udskillelse af den centrale apoteksproduktion fra apotekerbevillingssystemet vil i princippet ligestille denne med de danske medicinfabrikkers produktion i relation til mulighederne for eksport.

Apotekerne har ud over distributionsopgaven også en informationsopgave – herunder oplysninger, der »kan have betydning for sortimentvalget«. Denne information forudsættes at foregå på en objektiv måde uden specielt markedsføringsmæssigt sigte. Hvilken garanti kan ministeren give for, at dette opfyldes?

Svar:

Forudsætningen om, at apotekernes informationsvirksomhed udøves på et objektivt grundlag uden markedsføringsmæssigt sigte, gælder såvel for den information, der gives til forbrugerne, som for den information, der retter sig til medicinalpersoner.

Med hensyn til apotekernes information over for forbrugerne gælder det, at ca. 75 pct. af apotekernes lægemiddelsalg vedrører receptpligtig medicin. I disse tilfælde er det lægen, der bestemmer, hvilket lægemiddel patienten skal have, og apotekerne vil derfor ikke kunne indvirke på valget af præparat.

Ved salg af håndkøbslægemidler vil apotekets information kunne omfatte rådgivning og vejledning med hensyn til sortimentvalget. Dette gælder i de tilfælde, hvor forbrugerne ikke selv beder om et bestemt præparat. En garanti for, at der i denne vejledning i intet tilfælde sker brud på forudsætningen om objektivitet, ville forudsætte, at myndighederne kunne kontrollere ikke alene alt skriftligt informationsmateriale fra apotekerne, men også den mundtlige informationsvirksomhed,